

Svar.

Statens ligningsdirektorat har udtalt følgende om de stillede spørgsmål:

Ad a) „Såfremt ligningsdirektoratet inden sagens første tilbagesendelse til landskatteretten kan se, at der må gives klageren fuldt ud medhold i hans påstand, eller der under sagens behandling ved direktoratet på andet grundlag kommer til at foreligge enighed mellem direktoratet og klageren om en ændring af den påklagede ansættelse, kan direktoratet i medfør af § 20 i bekendtgørelse nr. 298 af 7. juli 1942 angående reglerne vedrørende ligningsdirektoratets og ligningsrådets virksomhed foranledige ændringen foretaget. I alle tilfælde, hvor sagens afslutning under direktoratets behandling har karakter af et forlig, må ændring af ansættelsen ikke foretages, forinden klageren skriftligt har erklæret, at han på betingelse af, at den pågældende ændring foretages, frafalder videre forfølgning af klagen. Det bemærkes, at det af bekendtgørelsens § 17, stk. 4, fremgår, at ligningsdirektoratet, bortset fra særlige tilfælde, ikke kan afholde forhandling med klageren og ej heller foretage gennemgang af hans regnskabsmateriale med henblik på en forligsmæssig ordning af sagen inden behandlingen i landsskatteretten.“

Ad b) „Under skatterådenes og amtskatterådenes behandling af klagesager sluttes en del af disse sager ved, at klageren frafalder klagen, uden at der kan angives noget tal herfor.

Direktoratet har i perioden 1. december 1968—27. november 1969 bemyndiget skatterådene til at nedsætte ansættelserne i 60 sager mod tilbagekaldelse af klagerne til landsskatteretten.

Herudover er et antal klagesager afsluttet i forbindelse med behandlingen af revisionssager.

Spørgsmål 12.

I hvilket omfang kan sager afgøres forligsmæssigt af statens ligningsdirektorat

uden forelæggelse af sagerne for de lokale skattemyndigheder?

Svar.

Ligningsdirektoratet har herom oplyst, at direktoratet vel kan ændre en ansættelse, uden at sagen har været forelagt de lokale myndigheder, men at en sådan forelæggelse dog normalt finder sted.

Spørgsmål 13.

Gælder lovens § 10, stk. 2, angående landsskatterettens påkendelse af skønsmæssige ansættelser også for rettens behandling af sager om forhåndsbesked?

Svar.

Landsskatteretslovens § 10, stk. 2, lyder således:

„Stk. 2. I det omfang den foretagne ansættelse har beroet på et skøn, kan den kun ændres, såfremt retten på grundlag af de for den foreliggende oplysninger kan danne sig et selvstændigt skøn.“

Som oplyst af finansministeren under 1. behandling af lovforslaget (Folketingstiden 1969-70, sp. 975) er det forudsat, at denne regel også skal anvendes i de sager om værdiansættelser i dødsboer, der er nævnt i den foreslåede § 10 a, stk. 1. Det er på tilsvarende måde forudsat, at § 10, stk. 2, skal anvendes i de sager, der i øvrigt er nævnt i § 10 a, herunder sager om forhåndsbesked.

Det er ikke anset for påkrævet at give en udtrykkelig regel om, at § 10, stk. 2, skal anvendes i de omtalte sager, idet bestemmelsen er i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler. Såfremt det anses for ønskeligt at tydeliggøre forholdet, kan det ske ved at indføje et sålydende 2. pkt. i den foreslåede § 10 a, stk. 1:

„§ 10, stk. 2, gælder også i de sager, der er nævnt i 1. pkt.“